

ΕΡΩΤΗΣΗ

760
22.8.13

**Προς τους κ.κ. Υπουργούς Οικονομικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας, Κοινωνικής
Ασφάλισης & Πρόνοιας**

Θέμα: Κοινωνικές επιπτώσεις της ανεργίας,

Βαδίζουμε στον τέταρτο χρόνο υλοποίησης των οικονομικών και πολιτικών προγραμμάτων, τα οποία βασίζονται στα υπογεγραμμένα Μνημόνια. Τα αποτελέσματα των προγραμμάτων αυτών είναι καταστρεπτικά για τη βάση της κοινωνίας και ειδικά για τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους μικρομεσαίους και τους νέους.

Σε μια τριετία οι μισθωτοί έχουν χάσει πάνω από 30 δις ευρώ σε εισοδήματα, οι ελεύθεροι επαγγελματίες πάνω από 4 δις ευρώ, πάνω από 300.000 καταστήματα και μικρομεσαίες επιχειρήσεις έχουν κλείσει, ενώ η πραγματική ανεργία ξεπερνάει το 30%. Αν υπολογίσει κανείς και την επί μήνες απλήρωτη εργασία περίπου 800.000 ανθρώπων, τότε η ανεργία στο διάστημα αυτό ξεπερνάει το 34%. Οι μακροχρόνια άνεργοι, εκείνοι δηλαδή που δεν θα έχουν κανένα εισόδημα ή επίδομα, θα προσεγγίσουν στο τέλος του χρόνου το ένα εκατομμύριο άτομα.

Σύμφωνα με επίσημα γερμανικά στοιχεία, την τριετία της μεγάλης κρίσης 2010-2012 αυξήθηκε η μετανάστευση στη Γερμανία από την Ελλάδα 306%, από την Ιταλία 121%, την Ισπανία 225% και από την Πορτογαλία 115%. Το 40% αυτών που μετανάστευσαν ήταν κάτω των 25 ετών και η τάση ενισχύεται. Η γερμανική κυβέρνηση συνεργάζεται με την πορτογαλική και την ισπανική προκειμένου να διευκολυνθεί η μετανάστευση προς τη Γερμανία. Οι νέοι του Νότου, αδυνατώντας να βρουν δουλειά, αναζητούν στη μετανάστευση τη δυνατότητα να ζήσουν και να δημιουργήσουν. Οι χώρες τους όμως στερούνται μέρος του πιο ελπιδοφόρου παραγωγικού δυναμικού τους. Η πιο άμεση και σοβαρότατη παρενέργεια θα είναι η κατάρρευση των ασφαλιστικών ταμείων των χωρών αυτών. Όσον αφορά στη Γερμανία, η μαζική έλευση μεταναστών εξουδετερώνει τις (εγχώριες) πιέσεις για αυξήσεις μισθών, πιέσεις που σε αντίθετη περίπτωση θα καθιστούσαν αναπόφευκτες μεγάλες μεταρρυθμίσεις και ριζικές αλλαγές συσχετισμών στο σύστημα της γερμανικής οικονομίας.

Όταν η ανεργία των νέων εκτοξεύεται στο 65%, μια ολόκληρη γενιά καταδικάζεται να ζει δίχως προοπτική και μια ολόκληρη χώρα δίχως μέλλον. Η ανεργία δεν αποτελεί φυσικό φαινόμενο, προκύπτει από τις πολιτικές της ακραίας «ανταγωνιστικής λιτότητας» που επιμόνως επιβάλλει η Γερμανία στον ευρωπαϊκό Νότο. Το γερμανικό μοντέλο βασίζεται στην κλοπή των αποταμιεύσεων των χωρών του Νότου, το τελευταίο διάστημα μάλιστα με την απειλή του κουρέματος των καταθέσεων. Επιπλέον, το γερμανικό μοντέλο κλέβει και τη νεολαία των χωρών αυτών, επιβάλλοντας ως «λύση» για την ανεργία τη μετανάστευση των μορφωμένων νέων. Στερημένες από κεφάλαια, στερημένες από τα παιδιά τους, οι οικονομίες του ευρωπαϊκού Νότου βυθίζονται στο δρόμο του «success story» της ύφεσης, δίχως καμιά ορατή ελπίδα, εφόσον συνεχίζεται η ανάληψη πολιτική των μνημονίων.

Με τον τρόπο αυτό, συντελείται βίαιη υποτίμηση της εργασίας όχι μόνο γιατί η ανεργία λειτουργεί ως μηχανή υποτίμησης των μισθών στις χώρες του Νότου, αλλά γιατί συγχρόνως η μετανάστευση συμπιέζει τους μισθούς και τις παροχές στις χώρες υποδοχής του Βορρά.

Ερωτώνται οι κ. κ. Υπουργοί:

Οι υποστηρικτές της πολιτικής αυτής, μεταξύ των οποίων και η δική σας κυβέρνηση, προπαγανδίζουν την αρχή σύμφωνα με την οποία «η ανάπτυξη θα στηριχτεί στην καινοτομία». Με την απουσία όμως του πιο μορφωμένου εργατικού δυναμικού, τι είδους καινοτομία μπορεί να υπάρξει για τη χώρα; Οι σχολές κατάρτισης του ΟΑΕΔ είχαν εγκαινιαστεί στις αρχές της δεκαετίας του 1960 στην Ελλάδα κατόπιν συμφωνίας με τη γερμανική κυβέρνηση για να προετοιμάζουν τους Έλληνες που σκόπευαν να μεταναστεύσουν εκείνη την εποχή στη Γερμανία. Τώρα ο ευρωπαϊκός Νότος με πρωταθλήτρια την Ελλάδα, στέλνει εργατικό δυναμικό υψηλής μόρφωσης, στερούμενος μιας σημαντικότητας επένδυσης που κόστισε ακριβά και είναι σίγουρο θα κοστίσει ακόμη ακριβότερα και σε πολλά άλλα επίπεδα τα αμέσως επόμενα χρόνια. Μια κοινωνία γερασμένη, με λιγότερους νέους, με απογυμνωμένη την επιστημονική κοινότητα πόσο εύκολα μπορεί να ανακάμψει; Η ανεργία προκαλεί σοβαρότατες κοινωνικές επιπτώσεις, που έχουν άμεση σχέση με το επίπεδο φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού. Από το φθινόπωρο, με το πιο αυστηρό (και με ταξικές προδιαγραφές) Λύκειο που ετοιμάζετε χιλιάδες έφηβοι θα βιώνουν τη σχολική αποτυχία ως κοινωνική απόρριψη, θα διώχνονται από το σχολείο με αποτέλεσμα οι στρατιές των νέων ανέργων να αυξάνονται. Πως το εκπαιδευτικό σύστημα δεν θα υποβαθμιστεί σε σχολείο μειωμένων προσδοκιών, δεν θα ανακοπεί η κοινωνική κινητικότητα, δεν θα δημιουργηθούν συνθήκες μεγέθυνσης του κοινωνικού περιθωρίου, όταν εκτός σχολείου η κατευθυνόμενη σχολική αποτυχία θα συναντηθεί με την ανεργία; Πώς θα αντιστραφεί η εξέλιξη της μαζικής μετακίνησης, ιδίως των νέων, όταν στα χρόνια των μνημονίων αυξήθηκε κατακόρυφα η μετανάστευση από την Ελλάδα προς τη Γερμανία κατά 300%; Πριν από ένα χρόνο, οι άνεργοι στην χώρα μας ήταν κατά 220.000 λιγότεροι. Σήμερα, η ανεργία στην Ελλάδα καταγράφεται η μεγαλύτερη στην Ευρώπη. Αν συνεχιστεί η σημερινή καταστροφική πολιτική, πως θα απορροφηθεί η ανεργία παρά μόνο διά της μετανάστευσης;

Αθήνα, 22 Αυγούστου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών

2